

חוי דעת

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
ללמוד • לדעת • להתקדם

ההלכה השבועית מבית לימודי דעת | מרכז ללימודי הלכה

בגליון השבוע

עלון
ראש השנה

גליון זה מוקדש כולו להלכות והליכות ראש השנה. נביא בפניכם מקבץ הלכות מאת אחד מרבני לימודי דעת.

בברכת שנה טובה ומבורכת, מרכז לימודי דעת.

אין ללמוד הלכה למעשה מתוך גליון זה. בכל שאלה יש להועץ במורה הוראה.

ראש השנה

ערב ר"ה

א. תענית בערב ראש השנה

כתב השולחן ערוך: "נוהגים להתענות ערב ראש השנה" (תקפא סעיף ב). ומותר לאכול בסעודת מצווה וכן בסיום מסכת. ואין צריך לקבל התענית מבעוד יום.

עיקר המנהג לצום הוא לפחות עד חצות, אמנם אין להשלים את התענית כדי שלא יכנס ליום טוב כשהוא מעונה.

בזמנינו, כיון שהדורות חלושים לא נהגו כולם להתענות בערב ראש השנה, ומי שחלש אינו מתענה. והמתענה יאמר במנחה "ענינו", ואם מתפלל מאוחר יכול לאכול קודם מנחה.

ב. התרת נדרים

בערב ראש השנה אחר תפילת שחרית נוהגים לעשות התרת נדרים כפי הנוסח המודפס בסידורים.

התרת נדרים נעשית בפני שלושה אנשים גדולים שנתמלא זקנם.

מותר שקרובי משפחה יעשו התרת נדרים למבקש התרה.

התרת נדרים לנשים:

גם נשים צריכות התרת נדרים, וכך נוהגים בירושלים שנשים עושות התרה בפני שלושה אנשים (ולא כדאי לסמוך על שמיעת כל נדרי בליל יוכ"פ).

אבל אשה איננה יכולה להתיר נדרים לאחרים.

יכולה האשה להתיר נדרים בפני שלשת בניה או שאר קרוביה (ובלבד שהם גדולים ויש להם זקן) אבל בעל אינו יכול להצטרף להתיר נדרי אשתו!

בעל שליח להתיר נדרי אשתו

יכולה האשה למנות את בעלה לשליח להתיר את נדריה, ויבקש משלושת האנשים המתירים נדריו שיתירו אף את נדרי אשתו. והמתירים יאמרו לו: "מותר לה".

הערה: רק הבעל יכול להיות שליח להתיר את נדרי האשה, ולא קרוב משפחה אחר.

דבר העורך

'מלך במשפט יעמיד ארץ'

אנו עומדים כעת, ימים ספורים לפני ראש השנה, יום המשפט. בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון. ראש השנה הוא יום המלכת השם, וביום זה הוא דן את כל באי עולם, כנאמר 'מלך במשפט יעמיד ארץ'.

ראש השנה הוא גם יום בריאת העולם - 'זה היום תחילת מעשיך'. אמנם בריאת העולם החלה מספר ימים קודם לכן, אולם האדם - נזר הבריאה ותכליתה - נברא ביום ראש השנה, היום השישי לבריאת העולם.

האם יש קשר בין הדברים, בין יום ההמלכה ויום בריאת העולם? בודאי שכן. הלא אין מלך בלא עם, ואם כן, היום בו נברא העולם, ובייחוד האדם, הוא יום המלכת השם. קריאת 'המלך' היוצאת מפינו ביום ראש השנה, היא היא המלכת השם בכבודו ובעצמה. אנו נתינו עלי אדמות הממליכים אותו וקוראים בשמו.

אולם דומה הדבר שיש כאן ענין עמוק יותר. המהות של מלך היא הנתינה, ההענקה לנתיניו. נתינה ללא גבול וללא ציפיה לקבלת תמורה. מלך רק נותן ולעולם אינו מקבל, כך אומרת הגמ' במסכת נדרים.

והנה, תכלית כל בריאת העולם, היא להיטיב. הקב"ה הוא טוב, ומדרך הטוב להיטיב, ולשם כך ברא את עולמו, שבו יהיו מקבלי ההטבה השלמה מאתו יתברך. נמצא, כי בריאת העולם, היא המאורע בו באה לידי ביטוי מלכות השם, בעומק ההטבה ושיא תפארתה, והוא היום הראוי לחידוש ההכתרה וההכרה במלכותו.

נלך בדרכי השי"ת, ניטיב דרכינו ובעיקר ניטיב לזולתינו, כך נזכה כולנו להיכתב ולהיחתם לאלתר לחיים טובים, לשנה טובה ומאושרת, שנה שבה יימלאו כל משאלות לבנו לטובה. אכי"ר.

העורך

ראש השנה - המשך

ועל כרתי אומר: **"יהי רצון... שיכרתו שונאינו..."**

ויש שנהגו לאכול סילקא ויאמר עליו: **"יהי רצון... שיסתלקו אויבינו"**.

על קרא יאמר: **"יהי רצון... שיקרע גזר דינינו", ויקראו לפניך זכויותינו"**.

נוהגים גם לאכול ראש של דג, או ראש של כבש ואומרים: **"יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב"**.

כל מקום ינהג לפי מנהגו, יש מקומות שהוסיפו סימנים רבים על אלו.

יש שנהגו לעשות הסימנים גם בלילה השני.

כשאומר את ה"יהי רצון" יתעורר בתשובה ויתפלל על זה בלב שלם (השל"ה).

ה. מאכלים שנוהגים שלא לאכלם

נוהגים שלא לאכול בראש השנה דברים חמוצים, כמו פירות חמוצים, או דג שנתבשל בחומץ וכדו'.

כמו כן נמנעים מלאכול אגוזים בראש השנה, מפני שאגוז בגימטריה = חטא.

"והנה כל אלו הענינים עושין הכל לסימן טוב, ולכן פשיטא שיזהר מאד שלא לכעוס בימים אלו מלבד גודל האיסור, כדי שיהיה לסימן טוב, רק יהיה שמח ליבו ובטוח בד' עם התשובה ומעשים טובים" (משנה ברורה תקפ"ג ה').

ו. "יעלה ויבוא"

בראש השנה מוסיף "יעלה ויבוא" בברכת המזון. (וגם בתפילה).

השוכח לומר יעלה ויבוא בברכת המזון (בר"ה) אינו חוזר.

יום ראש השנה

לאחר התפילה יחזור לביתו לאכול סעודת חג, וישמח בחג במאכל ובמשתה. ויזהר שלא לדבר דברי בטלה בחג.

נוהגים שלא לישון במשך היום בשני ימי ראש השנה (להמשיך את שנתו לאחר הזריחה - אין חשש!).

הסיבה למנהג זה: משום שנאמר בירושלמי שמי שישן בראש השנה ישן מזלו כל השנה...

ואם ראשו כבד עליו ולא יכול בלי לישון יישן מעט? ההולך בטל בראש השנה הרי הוא כישן! ולכן יעסוק בתורה ודברי קדושה. ויש שנהגו לגמור בראש השנה את כל ספר התהילים.

תשלך

נוהגים לילך ביום ראשון של ראש השנה לאחר מנחה לפני שקיעת החמה למקום מים (עדיף למקום

ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת).

ולא יאכל את העירוב עד לאחר שהכין את צרכי השבת. ולכתחילה נכון שיניח את הפת ללחם משנה בסעודת שבת ערבית ושחרית ויבצע אותו בסעודה שלישית, שכיין שנעשתה בו מצוה אחת [- עירוב תבשילין] תיעשה בו מצוה נוספת [- לחם משנה].

ליל ראש השנה

א. הדלקת נרות

בערב ראש השנה מדליקות הנשים נרות ומברכות שתי ברכות: האחת **"להדליק נר של יום טוב"**. והשניה: **"שהחיינו"**.

ובשעת הקידוש לא תענה אמן על ברכת שהחיינו כי כבר יצאה ידי הברכה בשעת הדלקת הנרות.

ב. לשנה טובה תכתב ותחתם

מברך את רעהו: **"לשנה טובה תכתב ותחתם אלתר לחיים טובים"**.

לאשה אומרים: **"לשנה טובה תכתבי ותחתמי אלתר לחיים טובים"** (שלחן ערוך תקפ"ב ט).

ג. מצוות אכילה בראש השנה

אוכלים ושותים ושמחים בראש השנה, ואוכלים בשר ומיני מתיקה. כפי שאומר עזרא הנביא: "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים כי קדוש היום לאדונינו".

ולא יאכל יותר מדי, כדי שיראת ה' תהיה על פניו.

ד. אכילת הסימנים

נוהגים לאכול בראש השנה מאכלים המורים על סימן טוב:

נוהגים לטבול את פרוסת המוציא בדבש ולא במלח, ונהגו לעשות כן גם בערב יום כיפור לסימן שנה מתוקה, (יש נוהגים לעשות כן עד אחרי שמחת תורה).

נוהגים להטביל תפוח בדבש, מברך בורא פרי העץ אוכל קצת ואומר: **"יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה"**.

אוכל תמר ואומר: **"יהי רצון... שיתמו שונאינו"**.

אוכל רוביא (ירק), נמברך לפני כן בורא פרי האדמה אוכל קצת ואומר: **"יהי רצון... שירבו זכויותינו"**.

ויש אוכלים רימונים ואומרים: **"יהי רצון... שנרבה זכויות כרימון"**.

ג. אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה

בערב ראש השנה אין תוקעין בשופר כמו שנוהגים לעשות בכל יום בחדש אלול לאחר תפילת שחרית, והטעם כדי להפסיק בין תקיעות רשות לתקיעות חובה.

הכנות לראש השנה

א. תספורת וכיבוס הבגדים

"מכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה" (שו"ע תקפ"א ס"ה).

מסתפרים בערב ראש השנה כדי להראות שאנו בטוחים שה' יוציא לצדק את משפטינו.

בראש השנה לובשים בגדי חג, אך לא ילבש בגדי משי או רקמה כדי שראשו יהיה עסוק במורא יום הדין.

ב. טבילה

נוהגים לטבול בערב ראש השנה משום טומאה, ולכתחילה אין להקדים את הטבילה יותר משעה קודם חצות.

ג. הבהוב הנרות

מכיון שראש השנה הוא שני ימי חג, יש להבהב את הנרות ולהכניס בשביל ליל שני של חג, ומי שמדביק נרות בפמוט ידיקים בערב חג משום שביום טוב אסור להמיס נרות ולהדביקן.

והשנה שר"ה שנת תשע"ב חל בימים חמישי ושישי, צריך להכין נרות אף בשביל שבת שאח"כ.

ד. פרי חדש

מכניס פרי חדש לצורך ברכת "שהחיינו" בקידוש ליל שני של ראש השנה.

ה. עירוב תבשילין

בשנה זו שחל ר"ה תשע"ב בערב שבת צריך לעשות בערב יום טוב "עירוב תבשילין". עירוב זה צריך לעשותו בשביל להתיר לבשל ולאפות ולהדליק נר ביו"ט השני לצורך שבת.

יש לעשות את העירוב מפת בשיעור כביצה, ותבשיל [כגון בשר דגים וביצים] בשיעור כזית. ולהידור מצוה יקח לחם שלם וחתית בשר או דגים חשובה.

אם עושה עירוב זה גם בשביל אחרים צריך לזכות להם אותו ע"י אדם אחר.

יברך "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על מצות עירוב", ויאמר "בהדין עירובא יהא שרא לנא לאפווי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא" [וכשמערב גם לאחרים מוסיף - לנו ולפלוגני ופלוגני ולכל בני העיר הזאת]. (- בזה העירוב יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר

גיל חינוך הוא ממתי שהקטן מסוגל לשבת בשקט בזמן התקיעות.

ברכות השופר

התוקע מברך שתי ברכות: "לשמוע קול שופר" ו-"שהחיינו", ומכוון להוציא את השומעים.

השומעים יענו אמן ולא ידברו עד לסיום התקיעות [מאה קולות]⁴.

לכתחילה יש לעמוד בכל התקיעות, ובתקיעות מוסף שנקראות: "תקיעות מעומד" יזהר שלא להישען על שום דבר (ומ"מ בדיעבד יצא גם בישיבה).

התקיעות נחלקות לשלושה: תקיעה, שברים, תרועה.

צריך לשמוע את כל התקיעה מתחילתה ועד סופה, ומשום כך צריך לשמור על השקט בזמן התקיעות (ויזהירו את הקטנים שלא ירעישו).

בזמן התקיעות יתרכז ולא יסיח דעתו מהן.

ראוי לכל אדם לדעת באיזו תקיעה בסדר התקיעות אוהזים, כך יוכל להתכוון לצאת בכל תקיעה ותקיעה.

הנמצא בביתו ושומע תקיעות מבית כנסת סמוך ומתכוון לצאת ידי חובה יוצא ידי חובת תקיעת שופר כי התוקע מתכוון להוציא את כל השומעים.

נשים וחולים אשר אינם הולכים לבית הכנסת ובא אחר לתקוע להם, יברכו הם את שתי הברכות ולא התוקע.

הערה: אסור לתקוע בראש השנה סתם⁵ שלא לצורך.

4 מותר להפסיק בברכת אשר יצר או אמירת תהלים.
5 וללמד קטן לתקוע מותר משום חינוך [תקצ"ו].

בשעת אמירת הפיוטים והסליחות אין זה נחשב חזרת הש"ץ.

אולם בשעה שפותחין את ארון הקודש יש שנהגו להדר ולעמוד.

יש הנוהגים להתפלל את תפילות הימים הנוראים בעמידה כפופה, ויזקפו לפני מקומות הכריעה.

בראש השנה יכול לבקש בקשות אישיות על עצמו ובני ביתו, ומה שכתוב בזוהר להמנע מכך מדובר אם אינו מתפלל על כבוד השכינה, אבל לאחר שמתפלל על כבוד השכינה יכול להתפלל על עניניו האישיים.

בחזרת הש"ץ של מוסף אומרים את תפילת "עלינו לשבח" כשארון הקודש פתוח, וכורעים על הרצפה ונופלים על פניהם ואומרים: "ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים" וגו'.

דיני תקיעת שופר

מעיקר הדין אין לאכול לפני התקיעות, אך מי שליבו חלש יעשה קידוש ויטעם מעט [מיני מזונות או פירות], אבל לשתות מותר.

נשים - מותר להן לאכול קודם התקיעות ואפילו סעודה כיון שמעיקר הדין פטורות מתקיעת שופר (מצות עשה שהזמן גרמא).

החיוב

חייב כל אדם לשמוע תקיעת שופר בראש השנה, ונוהגים לתקוע 100 תקיעות.

חולה או זקן יוצאים ידי חובה בשלושים קולות בלבד שהם תקיעות החובה.

גם נשים למרות שפטורות קיבלו על עצמן לשמוע תקיעת שופר כחובה גמורה, אמנם די להן בשלושים תקיעות.

קטן שהגיע לגיל חינוך חייב אביו להביאו לבית הכנסת לשמוע תקיעות שופר, (ואינו חייב לשמוע את כל המאה קולות).

שיש שם דגים חיים⁶ ואומרים "תשליך" לפי הנוסח המצוי בסידורים.

הולכים למקום שיש בו מים - בשביל להזכיר את עקידת יצחק ואת מעשה השטן שהפך לנהר והגיעו המים עד צוארו של אברהם אבינו.

יש שאומרים "תשליך" במקום גבוה שרואים משם את הים. ובירושלים נהגו לומר תשליך ליד בור המים שבחצר.

תקפדנה הנשים שלא ללכת בערבוביה עם הגברים, כדי שלא יצא מכשול בגללן.

ליל שני של ראש השנה

הדלקת נרות

מדליקים נרות רק אחר צאת הכוכבים, ומברכות הנשים שתי ברכות: "להדליק נר של יום טוב" ו"שהחיינו".

בהדלקת הנרות תעביר האשה אש - מאש שכבר דולקת (למשל - נר נשמה) וחס וחלילה שלא תדליק אש חדשה ביום טוב, ואחר שמדליקה אסור לכבות את הגפרור, רק תניח אותו שיכבה מאלי.

פרי חדש

כיון שנחלקו הפוסקים אם יום שני של ראש השנה הוא המשך של יום ראשון או שהוא יום טוב חדש ויש לברך עליו "שהחיינו", מספק מברכים "שהחיינו" על פרי חדש או על בגד חדש, ומכוון בברכה לצאת ידי חובת היום.

ואם אין לו יברך בכל זאת "שהחיינו".

תפילות ראש השנה

בראש השנה מוסיפים פיוטים לפי מנהג המקום ויאמר את הפיוטים עם הקהל ולא יפרוש מן הציבור!

בזמן חזרת הש"ץ צריך הציבור לעמוד, אבל

3 להזכיר שגפורה ונרבה כדגים.

חשוב לדעת

ללומדי תוכניות הלימוד, לבני משפחותיהם ולכל בית ישראל

שנה טובה ומבורכת

שנת גאולה וישועה

שנה שנזכה להפיץ את לימוד התורה"ק ולהרבות חילים לאוריתא.

מאחלים רבני הארגון וכל צוות לימודי דעת

יהודי יקר!

הקדש את הגליון הבא לעילוי נשמת יקרריך לנחת מהילדים, סייעתא דשמיא והצלחה בכל העניינים

הביאו ברכה אל ביתכם

גליונות מי דעת נלמדים על שולחן השבת ברבים מבתי ישראל

חילול ה'

מאת הרב ארז אלחרר שליט"א

והוסיף עוד רבנו בחיי נמצאת למד כי העוון הזה חמור הרבה יותר בתלמידי חכמים כי מי שהוא ת"ח והבריות חושדים אותו בעבירה ומרננין עליו אע"פ שהוא נקי ממנה ואין הדבר אמת הנה יש בזה חלול השם לפי שהמון העם אשר לא ידעו ולא יבנו וכמה פתאים המאמינים לכל דבר יטילו דופי עליו ועל תורתו וכדי בזיון וקצף, על אחת כמה וכמה אם אמת הדבר כי הבריות למדין ממנו ומעשה העבירה אינה בזויה בעיניהם ונמצא שם שמים מתחלל, ע"כ. וכתב החיד"א בספרו צפורן שמיר (סי' ג, מ"ב) חילול השם אחד דוחה מאה תפילות עיי"ש, ודבר זה מצוי אצל כולנו בכל יום שאפשר שאם ח"ו לא נשים לב להנהגתינו דיבורינו לבושינו וכו' נכשל בעוון המר הזה, ומאידיך אם נזכה לקדש את הנהגתינו דיבורינו וכל אורחותינו יהיו לפני משורת הדין עד שימצא שיהיו הכל מקלסין ואוהבים אותנו ומתאוויין למעשינו הרי זה קידוש השם, ועל זה נאמר: "ישראל אשר בך אתפאר".

לעילוי נשמת

הרב יהודה

בן הרב שלמה תנעמי זצ"ל

נלב"ע ב' סיון תשע"א

תנצב"ה

מלשון הקפה כשם שמקיפין אצל החנוני.

אם כן מה כ"כ חמור איסור זה?

אלא הדברים מבוארים בכמה מקומות בחז"ל. והענין הוא שחלול הוא מלשון חול, שעושה את השם ומצוותיו כחול. שהוא חוטא ומחטיא כגון תלמיד חכם המזלזל במצוות בפני בני אדם, שמתוך שהוא תלמיד חכם למדים ממנו ממעשיו ונמשכים אחריו ונמצא שם שמים מחולל על ידו ואומרים ראו זה שלמד תורה כמה מעשיו מקולקלים ופורשין ואין למדים. (רש"י שם)

ולא רק על תלמיד חכם או המפורסם בחסידות חל איסור זה אלא על כל אדם וכמו שכתב הרמח"ל במסילת ישרים (פי"א) העניין שכל אדם לפי מדרגתו ולפי מה שהוא נחשב בעיני הדור צריך שיתבונן לבלתי עשות דבר בלתי הגוון לאיש כמוותו וכו', ע"ש. וכעין זה כתב גם רבינו בחיי בספר קד הקמח וז"ל וידוע כי כפי אשר תגדל מעלת האיש על חבירו כן יגדל עליו החטא וכל מה שהוא גדול במעלת התורה חומר עוון חילול השם יוסיף עליו יותר מזולתו, ע"כ. ואם כן אף שלא עשה בפועל איסור אלא שנראה דבר שאין נכון לאיש כמוהו לעשות יש בו משום חלול ה', ויתבזז התורה והמצוות בעיני הבריות. וכ"כ הרמב"ם בהלכות דעות (פ"ה) לא יהיה צועק וצווח, לא ילך בקומה זקופה ולא ירוץ ברשות הרבים כמנהג המשוגעים ועוד ועוד ע"ש.

בגמרא יומא (פג) שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי, שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש. אמר שלשה הן ותשובה עם כל אחד ואחד. עבר על עשה ושב (בתשובה) אינו זז משם עד שמוחלין לו שנאמר "שובו בנים שובבים", עבר על לא תעשה ועשה תשובה, תשובה תולה ויום הכיפורים מכפר שנאמר "כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם". עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכיפורים תולין ויסורין ממרקין, שנאמר: "ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם", אבל מי שיש **חילול השם** בידו אין כח בתשובה לתלות ולא ביום הכיפורים לכפר ולא ביסורין למרק אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר: "ונגלה באזני ה' צבאות אם יכופר העוון הזה לכם עד תמותון" ע"כ.

ולכאורה קשה מאד להבין את דברי הגמרא, כיצד יכול להיות שאיסור חלול השם עונשו חמור כל כך יותר מכרת? (כגון לאכול חמץ בפסח, או איסור נדה וכיו"ב) ומיתות בית דין סקילה שרפה וכו' שהם באים על עוונות חמורים כעבודה זרה, עריות, שבת ועוד. מובא באבות (פ"ד מ"ד) "אחד שווג ואחד מזיד בחלול השם" דהיינו שאין הבדל בין אם בטעות או בלי ידיעה חלל את השם לבין אם עשה כן במזיד, מה שאין כן בשום איסור שיענש בשוגג כדין המזיד, ועוד אומרת המשנה אין מקיפין בחלול השם ודרשו שנפרעין ממנו מיד ולא כשאר איסורים, ומקיפין

מרכז למודי דעת

מהיום תוכל לשלב למודי הלכה בתוך סדר היום העמוס שלך. הצטרף עוד היום לשעורי ההלכה מבית למודי דעת הנשלחים לאלפי בתים בארץ ובעולם ומביאים את הלומד לרמה גבוהה בידיעת הלכה.

- תכנית לימודים ייחודית המסייעת ללומד להגיע לרמה גבוהה בידיעת ההלכה.
- התכנית משלבת שיעורי הלכה כתובים הנשלחים בדיוור ישיר לבתי הלומדים, שאלות סיכום וחזרה, מבחנים תקופתיים, קשר עם רבנים ותעודה.
- שיעורים בהלכות: איסור והיתר, שבת, עירובין, נדה, מקוואות, חופה וקידושין, אבלות.
- למודי דיינות.
- הכנה מושלמת לבחינות ברבנות.
- מוכר לשנת שבתון

